

המיוזרה התיכון הוסיף להוות את מוקד מעייניה, וב-1975 (בהיותה בת 20) חזרה טרי פליג'ר למיוזרה התיכון פעמיים נוספות, שבכל אחת מהן ניסתה להתקבל לאוניברסיטה האמריקאית בביירות. בעת ניסיונה השני נסגרה האוניברסיטה בעיקבות מלחמת האזרחים, וטרי עברה לכוויית ועבדה שנה אחת כדיילת בחברת החעופה שם. קודם שחזרה לארצות-הברית, בסוף שנת 1976, ערכה מסעות וטיוולים בחלק זה של העולם, כולל קפריסין וישראל.

זמן קצר לאחר-מכן החלה טרי בלימודיה באוניברסיטת סאן-אנטוניו בטקסס, שם היתה סטודנטית מצטיינת. קאתרין אדוארדס היתה מורתה בשני נושאים, והיא מתארת אותה כ"סטודנטית אידיאליסטית, נאיווית במיקצת ואימפולסיווית, הנאמנה לעקרונותיה ללא-פשרות. היא היתה משכילה ומבריקה באופן בלתי-רגיל, ובין חבריה ללימודים היתה משיכמה-רומעלה." מוריה של טרי אהבו את השתתפותה הפעילה בשעוריהם — הם ראו בה סטודנטית

הסבתא: רוז גררו

ידיד ערבי ומגן-דויד על הצוואר: טרי עם שוני עקיפי הלבנוני

ההאשמות החמורות נגד הצעירה הי-אמריקאית נותרו חסויות עד ה-11 באפריל, כאשר פנתה פרקליטתה, פליציה לנגר, בבקשה לערוך את המישפט בדלתיים פתוחות. (לדיברי הפרופסור אדוארדס ביקשה טרי מן השגרירות האמריקאית לשכור את שירותיה של לנגר למענה, (המשך בעמוד 36)

להתקבל לאוניברסיטה הלבנונית. כוונתה, על-פי דיבריהם של אדוארדס והסבתא גררו, היתה לבקר אצל ידידים בקפריסין ולאחר-מכן לנסוע ללבנון. ב-5 בנובמבר קיבלה קאתרין אדוארדס מיכתב מטרי, מקפריסין, כאשר שמעה ממנה בפעם הבאה ישרה כבר טרי בכלא הישראלי.

אדוארדס טוענת כי הסטודנטית שלה טענה ללא-הרהר שהיא מתנגדת לטרור, ואחי דים מן הסטודנטים מאשרים זאת. אדוארדס אומרת גם שטרי האמינה כי אש"ף אינו אירגון-מחבלים, וכי רבות מן הפעולות המיוחסות לו הינן בגדר האשמות-שווא. בתחילת אחד הקורסים העבירה אדוארדס בכיתה רשימה שבה סווג אש"ף בין "קבוצות-טרור" אחרות. "טרי עמדה על כך שאמחק את אש"ף, היא מספרת, ותיארה את אנשי אש"ף שפגשה במסעותיה כשור-נים לחלוטין מן השם שיצא להם. בתי-אוריה הם הופיעו כאנשים מכובדים, המס-תובכים בחליפות בנות שלושה חלקים."

"לעשות טובה

לידידים"

הפרופסור סיד פלוטקיין, שגם הוא לי-מד את טרי, אומר: "התעניינותה ב-מיוזרה התיכון היתה, מבחינות מסוימות הו-מינטארית יותר מאשר פוליטית. היא היתה צעירה רגשנית מאד, אך לא מארכסיסטית. כמה עובדות-יחיים פוליטיות נעלמו מעי-ניה, למרות היותה אינטליגנטית ביותר. למשל, פעם אמרה לי טרי שעלי ללמד באוניברסיטה האמריקאית בביירות. כיוון שהם זקוקים מאד למורים טובים, אינני ציוני, אומר פלוטקיין, אבל אני יהודי. לא ניראה לי שטרי מבינה כי עלול להיות לי קושי בעניין הזה."

פליג'ר קיימה באותה שנה קשרים קרו-בים עם אנשים מעטים, כגון פלוטקיין ואדוארדס, אך נראתה בלתי-מאוסרת וכמה ללמוד באוניברסיטה האמריקאית בביירות שבה, כך האמינה, הסטודנטים פעילים הרבה יותר, כעבור שני סמסטרים באוניברסיטת סאן-אנטוניו יצאה את אר-צות-הברית שוב, במטרה לנסות בשלישית

ימים מאושרים: טרי עם אחותה החורגת

המורה: אדוארדס

דנטית חרפה ורצינית — אך מרבית חבריה-ללימודים באוניברסיטה זו השמ-רנית מבחינה פוליטית, חשבו אחרת. לדעתם היא גולה מומן-הלימודים היקר, בטיעוניה הרגשניים והבלתי-יפוסקים בעניין המיוזרה-תיכוני. "טרי היתה סטודנטית שגולדה עשר שנים מאוחר מדי" אומרת אדוארדס, בהתייחסה לסוג הסטודנטים שהיה מקובל בשנות השישים. "בעיות העולם עניינו אותה באמת, וגישתה היתה בנוסח, כיצד אוכל להציל את העולם, הסטודנטים האחרים פשוט לא הבינו זאת." טרי אמרה תכופות, בכיתה, כי אהבה לסייר בישראל, וכי היא מכבדת את חרי-צותם של תושביה, אך היא התנגדה למדי-ניותו של מנחם בגין, ולאופן שבו מטפלת ממלכתו בשאלה הפלסטינית. הפרופסור